

ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΝΟΜΠΕΛ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Στα τέλη του 1963 απονέμεται από τη Σουηδική Ακαδημία το Βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας στον Έλληνα Γιώργο Σεφέρη, για τον οποίο η τότε συντηρητική κυβέρνηση –παρά το παρελθόν της, πάντως υπό άλλη ηγεσία και άλλη στάθμη, έστω λόγω καταστάσεως– τώρα δεν είχε λόγους να προβάλλει την ένστασή της. Κάποιοι έχουν υποστηρίξει ότι μάλιστα ‘συνέβαλε’ υπέρ, μέσω Κ. Τσάτσου. Υπόθεση που ελέγχεται, διότι κατά την επιστροφή του ποιητή στην Αθήνα κανείς εκπρόσωπος της κυβερνήσεως δεν παρέστη στο αεροδρόμιο για να τον υποδεχθεί μετ’ ανθοδέσμης.

Στις *Εποχές*, με την ευκαιρία της βράβευσης με το Νόμπελ, είχαμε τα ακόλουθα κείμενα ως είδος αφιερώματος στον ποιητή: «Μια προβολή στα περασμένα» του Κ. Θ. Δημαρά, «Σημειώσεις πάνω στον Σεφέρη» του Π. Μουλλά, «Σχεδιάγραμμα χρονολογίας του Γ. Σεφέρη» του Γ. Π. Σαββίδη και «Ο Γ. Σεφέρης όπως τον γνώρισα» του Γ. Θεοτοκά. Στο *Βήμα* ο Δημαράς έγραψε και το κείμενο «Ο Γιώργος Σεφέρης Έλληνας ποιητής (Η έξαρση που βρίσκει τη μορφή της στο λυρισμό)» (25/10/1963). Στο σοσιαλιστικό περιοδικό *Η Πολιτική* ο Ασ. Πανσέληνος έγραψε το άρθρο «Γ. Σεφέρης, ο ποιητής και το Nobel» (Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1963, τεύχ. 10-11/20-21, σ. 250-251). Στο περιοδικό *Νέα Πορεία* ο Α. Αργυρίου έγραψε για τη «Σημασία του βραβείου Nobel, 1963». Στην *Επιθεώρηση Τέχνης* δημοσιεύθηκε ευμενές σχόλιο για τη βράβευση (Οκτώβριος-Νοέμβριος, τόμ. ΙΗ', σ. 511-512), το οποίο, από τους κατεστημένους της Αριστεράς, θεωρήθηκε πολιτικό σφάλμα.

Αντιγράφω το πρώτο μέρος του κειμένου του Δημαρά στο *Βήμα*, που είχε και τη μεγαλύτερη απήχηση:

Η απονομή του βραβείου Νόμπελ στον Γιώργο Σεφέρη είναι κάτι που πρέπει να γεμίσει χαρά κάθε άνθρωπο που έχει ψυχή ελληνική. Απαριθμώ: εκείνους που πιστεύουν στην ποίηση και γνωρίζουν ότι είναι υπερούσια ανάταση του ανθρώπου· εκείνους που αδιαφορούν για την λογοτεχνία και θέλουν να ακούγονται για πρακτικοί· εκείνους που ειρωνεύονται τις προσπάθειες της μετακλασικής λογοτεχνίας· και, τέλος, εκείνους που πιστεύουν ότι υπάρχουν σκοπιμότητες ικανές να εξουδετερώσουν το εθνικό συναίσθημα. Οι μεγάλες χαρές είναι, όπως και οι μεγάλες λύπες, αφορμές για ελέγχους των συνειδήσεων· έτσι, σε μια ώρα τέτοιας χαράς κρίνω αναγκαίο να θυμηθούμε ότι πριν από ολίγα χρόνια ένας υποψήφιος για παρόμοια τιμητική διάκριση σε υπερεθνικό επίπεδο ετολεμήθηκε από τους ίδιους τους εκπροσώπους της Πολιτείας, από τους οποίους μερικοί σήμερα γεραίνουν την μνήμη του: ο Άγγελος Σικελιανός.

Γνωστό είναι ότι αυτοί οι μεγάλοι θεσμοί, των οποίων η απήχηση

